

Кучухідзе А.*

ВАРШАВСЬКИЙ САМІТ «СХІДНОГО ПАРТНЕРСТВА»: ОСНОВНІ ПОЛІТИЧНІ РЕЗУЛЬТАТИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Вересневий саміт «Східного партнерства» пройшов повністю в дусі сучасної політики ЄС щодо країн-партнерів: нічого кардинального в контексті політичних відносин зі своїми східними партнерами не було ні задекларовано, ні прийнято. Даний саміт підтвердив «відданість завданням та продовженню реалізації ініціативи «Східного партнерства» [1, с.1] Абсолютно зрозуміла теза, що відображає зміст Спільної заяви прийнятої на останньому саміті.

У даній статі автор пропонує проаналізувати найбільш вже традиційні питання для нинішньої європейської політики України:

- 1. питання перспективи надання членства нашій державі;**
- 2. Угода про асоціацію;**
- 3. стан демократії;**
- 4. спрощення візового режиму.**

1. Варшавський саміт чітко відповідає на перше питання: ЄС прагне реалізувати формулу «політична асоціація + економічна інтеграція» між державами – членами Європейського Союзу та країнами-партнерами. Конкретної відповіді чекати від ЄС щодо перспектив членства зарано, враховуючи всі сьогоденні політичні реалії обох сторін. Тому Україні необхідно сповна користуватися всіма можливостями, які надає «Східне партнерство». Дане партнерство – добра нагода наблизитись до ЄС. Не слід сприймати цю ініціативу як обмеженість процесу поглиблення відносин. Україна чітко заявила про бачення партнерства: « «Східне партнерство» повинно бути далекою проектом та не створювати жодних обмежень стосовно тих держав, які зацікавлені в інтеграції до Європейського Союзу» [2].

2. Станом на сьогодні ми можемо вже говорити про збільшення двостороннього реалізму у відносинах між Україною та ЄС. Це пояснюється вже по-справжньому спільною позицією щодо дати підписання Угоди про асоціацію: «... учасники Варшавського саміту з нетерпінням очікують можливого завершення переговорів на грудневому саміті 2011 року» [1, с.3]. Зрозуміло, що узгодження позицій й парафування угоди – це значний крок вперед по євро інтеграційному курсу, однак, слід взяти до уваги ймовірність того, коли дана Угода вступить в силу. Не бажаним для розвитку динаміки відносин між сторонами було б повторення сценарію з Угодою про партнерство й співробітництво, яку ратифікували 4 роки. Певним чином Угода про асоціацію між Україною та ЄС матиме вплив й на подальше укладання таких угод зі східними партнерами, така угода з нашою країною буде певною детермінантою й для інших країн в контексті даного партнерства.

3. Стан демократії це принципове питання для держав-членів ЄС в контексті спільних цінностей як всередині об'єднання, так й у відносинах зі своїми східними партнерами.

* студент 4 курсу спеціальності «міжнародні відносини» Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка
Науковий керівник: доц. Капітоненко М. Г.

Враховуючи останні політичні заяви офіційних представників ЄС щодо серпневих подій, постає дуже спірне питання: наскільки внутрішньополітичні проблеми в Україні вплинуть на подальше зближення з ЄС? Проблема стану демократії – це додатковий інструмент впливу на ту чи іншу державу. Очевидним є той факт, що обидві сторони прагнуть закінчити переговори щодо нової угоди вже цього року. Однак, це не означатиме успішного продовження євроінтеграційного курсу для нашої держави. Дивлячись на неоднозначний інтерес держав-членів ЄС (Німеччина, Франція) процес ратифікації угоди може бути призупинений, в результаті чого розвиток відносин між сторонами пригальмується. У даному випадку в черговий раз головним політичним прихильником наближення України до ЄС виступає Польща: «Ми переконуємо скептиків у ЄС, що «справа Тимошенко» не мусить гальмувати укладання угоди з Україною...Позиція Польщі така: Україна не може бути заручницею цієї ситуації. І хоч нам не подобається те, що відбувається з Тимошенко, ми вважаємо, що вся Україна не повинна за це розплачуватися» [3].

4. На відміну від процесу узгодження основних позицій нової угоди перспектива спрощення візового режиму є віддаленою: «хоча б тому, що оцінки ЄС будуть залежати тепер не тільки від технічних питань реалізації плану, але й загальної ситуації з правами людини, з верховенством права в Україні» [4].

Висновки для України:

1. нашій державі необхідно використовувати «Східне партнерство» як механізм наближення до ЄС в тих рамкових умовах, які пропонуються даною ініціативою. Не потрібно бути зацикленим на вимаганні політичних сигналів щодо членства в ЄС;
2. необхідно впроваджувати ефективні реформи всередині держави для поліпшення іміджу країни та прискорення реалізації наших інтеграційних прагнень;
3. вибори 2012 року ми маємо використати повністю на користь нашої держави, вибори будуть для держав-членів ЄС показником демократичності, й як результат прихильності щодо наближення України до ЄС.

Література

1. Joint Declaration of the Eastern Partnership Summit, 30.09.2011 [електронний ресурс - http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/124843.pdf]
2. Виступ Президента України на пленарній сесії Саміту «Східного партнерства», 30.09.2011 [електронний ресурс - <http://www.president.gov.ua/news/21385.html>]
3. Силіна Т. Останнє європейське попередження. «Дзеркало тижня. Україна» № 35, 30.09.2011 [електронний ресурс - <http://dt.ua/articles/88813>]
4. Чалий В. Зона вільної торгівлі з ЄС стане першим справді великим кроком до євроінтеграції, 16.06.2011 [електронний ресурс - http://www.razumkov.org.ua/ukr/expert.php?news_id=2855&direct=13]